

elt forringe mændenes arbejdskraft ved nærmest at tvinge dem til at være lige så meget syge og fraværende som kvinder, eller hvad er det for en absurd tankegang, der grundlæggende ligger bag ved det synspunkt, at der skal være særforanstaltninger for kvinder?

Det mener jeg ikke der skal.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nej, grundsynspunktet er, at vi gerne vil have, at folk får samme løn uafhængig af deres køn, og det er for at modvirke den situation og den tendens, hvor en arbejdsgiver – og han er jo ikke alene – vil sige, hvis jeg skal tage sådan en kone, så vil jeg give hende mindre i løn, for ellers kan det ikke svare sig, det er, for at man kunne tilvejebringe nogle betingelser, der gør, at lige løn er en selvfølge. Lige løn for samme antal arbejdstimer på ingeniøruddannelsesgrundlag, og det synes jeg er fornuftigt, det synes jeg er rimeligt, og jeg synes, det er vigtigt at sætte det igennem. Ja, det er det, jeg står og diskuterer her.

Formanden:

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Danmarks Statistik meddelte for ikke længe siden, at kvinder i private virksomheder tjener 18 pct. mindre i løn end mænd, og at lønkløften synes uhyggelig stabil.

Da ligelønsloven trådte i kraft i 1976, var lønforskellene mellem mænd og kvinder på 30 pct., og fra loven blev til virkelighed og frem til begyndelsen af 1980'erne blev løngabet reduceret med 5-10 pct., men siden da har kvinderne ikke fået reduceret forskellen væsentligt på arbejdsmarkedet.

Hovedindholdet i ligelønsloven fra 1976 er, at arbejdsgiveren skal yde kvinder og mænd lige løn og lønvilkår for samme arbejde eller for arbejde, der tillægges samme værdi.

Alligevel måler Danmarks Statistik p.t. en forskel på 18 pct. De største lønforskelle mellem kvinder og mænd er at finde mellem lønmodtagerne i den højere ende af lønskalaen, nemlig med højt og mellemhøjt kvalifikationsniveau.

Et eksempel er ifølge Fællesrådets blad, at samtlige mandlige sygeplejersker i Aalborg Kommune tjener mere end deres kvindelige kolleger, selv om de udfører nøjagtig det samme arbejde eller arbejde, der tillægges samme værdi.

Vi kan konstatere, at der ikke er ligeløn i Danmark, og man kan så overveje, hvad årsagerne til dette kan være. I den forbindelse nævner igen Fællesrådets blad, at der verserer en del myter, som spænder ben for denne ligeløn, bl.a. har vi lullet os ind i den opfattelse, at vi allerede har ligeløn, og denne myte er faktisk medvirkende til, at uligelønnen fortsætter.

I debatten her i salen har det i dag været nævnt, at man undrer sig over, hvor få ligeløns-sager der faktisk er blevet rejst. Hertil siger Fagbladet, at kvinderne ikke tør anlægge sager af frygt for at blive skubbet ud i kulden. Så det kunne jo være en årsag til det.

En anden årsag til uligelønnen kan være, at nybagte fædre ikke bruger deres barselrettigheder, og at kvinder derfor kunne synes at være en mere ustabil arbejdskraft end mændene.

I sit blad Udspil efterlyser LO en holdningsændring blandt både virksomheder og lønmodtagere og foreslår samtidig bedre barselrettigheder og bedre økonomisk kompensation til mænd, der går på barselorlov. Her er jeg for en gangs skyld helt enig med LO. Også Kristeligt Folkeparti ønsker bedre barselrettigheder både for mænd og kvinder og ret til deltid for småbørnsforældre, både for mænd og kvinder.

Ud over på det rent ligeløns-mæssige område ville dette også medvirke til, at børnene får en bedre, roligere og mere harmonisk start i livet. Og dette vil også påvirke barnets skolegang og naturligvis hele barnets liv.

I de nylig fremkomne rapporter om, hvordan børn klarer sig i skolen, kan vi se, at Norge, Sverige og Finland konstant er foran Danmark, og forskerne grubler over årsagerne til dette. En af årsagerne er ifølge forskerne bag undersøgelsen helt klart de sociale forhold, hvorunder børnene vokser op; forældrenes deltagelse i børnenes liv har nemlig en meget stor betydning.

Så helt klart: Bedre orlovsforhold både til mødre og fædre og ret til deltid for småbørnsforældre både mødre og fædre og dermed bedre sammenhæng mellem arbejds- og familieliv for både mødre og fædre, dét tror vi vil hjælpe børnene, det vil hjælpe på harmonien i familierne og naturligvis også på ligelønsproblematikken.

Med hensyn til de fremkomne forslag til vedtagelse kan jeg sige, at jeg har nogle overvejelser omkring forslaget fra Socialdemokratiet og De Radikale, for hvem skal have ansvaret for statistikkerne, der skal udfærdiges? Pålægger vi ikke hermed virksomhederne ekstra administrativt